

РЕШЕНИЕ

№ 963

гр. Бургас, 18.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, I ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Мариана Г. Карастанчева

Членове: Радостина П. Петкова
Кристиян Ант. Попов

при участието на секретаря Ани Р. Цветанова
като разгледа докладваното от Кристиян Ант. Попов Въззивно гражданско
дело № 20222100501370 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК. Образувано е по въззивна жалба подадена от И. Д. Г., с ЕГН ***** срещу Решение № 1542 от 15.07.2022г. по гр. дело № 2946 по описа за 2022 година на РС - Бургас, в частта с която е изменен размера на присъдената с Решение № 2616/18.12.2018г. по гр. дело № 3269/2018г. по описа на БРС, месечна издръжка на малолетното дете Д. И. Г. с ЕГН: *****, дължима от ***** И. Д. Г. с ЕГН: *****, като е увеличена от 600 лева (шестстотин лева) на 750 лева (седемстотин и петдесет лева) на месец, като ***** е осъден да заплаща месечна издръжка на малолетното дете Д. И. Г. с ЕГН: *****, действаща чрез своята майка Д. Д. Г. с ЕГН: ***** в размер на по 750 лева на месец, считано от подаването на исковата молба – 12.05.2022г. до настъпването на законни причини за изменение или прекратяване на издръжката, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска.

Жалбоподателят излага съображения, че въпреки изминалите близо 3 години от последното определяне на размера на издръжката и настъпилото увеличаване на необходимите средства за издръжка на детето, първоинстанционният съд не бил взел предвид изключително високият размер на първоначално определената месечна издръжка за * годишно дете в размер на 600 лева месечно. Оспорва свидетелските показания на св. Костова, като твърди, че тя не е посочила от какви нужди и разходи се формира

посочената от нея сума необходима за издръжката на племенницата □. Твърди, че майката не е лишена изцяло от възможността да работи и да реализира доходи от труд, съобразно дадените предписания с решението на ТЕЛК и здравословното □ състояние, поради което следвало и тя да покрива част от необходимата за детето издръжка. Твърди, че майката е извършвала неоправдани разходи за лечение в гр. Пловдив и оспорва показанията на св. Г.. Жалбоподателят твърди, че той, в качеството си на родител издържа и другите си двама синове, като и двамата (единият от които е студент) получавали по - ниска издръжка от малолетната Д. Г., а също така и по делото било установено, че по време на брака си родителите не са водили по - висок стандарт на живот, на който да е свикнало детето. Поради тези съображения счита, че общата текуща месечна издръжка, която родителите могат да осигуряват на малолетното си дете е в размер на не повече от 600 лева месечно, за да бъдат подходящо посрещнати не само базовите нужди на детето от облекло, храна, отопление, медицински грижи и медикаменти, играчки и занимателни пособия, но също така свързаните с естествените потребности на всяко подрастващо дете от социален живот и развлечения. Моли за отмяна на първоинстанционното решение в обжалваната част. Претендира разноски.

В срока по чл.263 ал.1 ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба подаден от Д. Д. Г. като законен представител на малолетната Д. И. Г., с който въззивната жалба се оспорва като неоснователна и са изложени подробни аргументи. В него се твърди, че е налице изменение на обстоятелствата, тъй като към настоящия момент детето е ученичка във втори клас в музикално училище и малолетната имала хронични заболявания, които не са били налице при първоначалното определяне на издръжката и от които следвали съответни разходи. Твърди се, че към настоящия момент ***** заболяване на майката не е в ремисия, като тя полагала всички грижи за детето, а ***** притежавал много високи доходи, които обстоятелства обосновавали по-големия размер на издръжката, която дължал *****.

Твърди се, че предишните доходи и похарчени от майката суми в настоящия момент нямали отношение към издръжката на детето. Оспорват се твърденията на въззивника, че майката извършва неоправдани разходи. Твърди се, че с нарастващата инфлация в страната са се увеличили разходите свързани с занятията които детето упражнява. Моли за потвърждаване на обжалваното решение в обжалваната от Г. част и претендира разноски.

В отговора на въззивната жалба е инкорпорирана насрещна въззивна жалба подадена от Д. Д. Г. като законен представител на малолетната Д. И. Г., срещу Решение № 1542 от 15.07.2022г. по гр. дело № 2946 по описа за 2022 година на РС - Бургас, в частта с която е отхвърлен иска с правна квалификация чл. 150 СК, за горницата над 750 лв. на месец до пълния заявен размер от 2000 лв. на месец.

В насрещната въззивна жалба се излагат съображения, че към настоящия момент ***** заболяване на майката не е в ремисия, като тя полагала всички грижи за детето, а ***** притежавал много високи доходи, които обстоятелства обосновавали по-големия размер на издръжката,

която дължал *****. Твърди се, че предишните доходи и похарчени от майката суми в настоящия момент нямали отношение към издръжката на детето. Твърди се, че с нарастващата инфлация в страната са се увеличили разходите свързани с занятията които детето упражнява. Моли за отмяна на първоинстанционното решение в обжалваната част и уважаване на предявения иск в цялост. Претендира разноски и не сочи нови доказателства.

Постъпил е отговор на насрещната въззивна жалба подаден от И. Д. Г., с който се излагат доводи за нейната неоснователност. Аргументирано е становището, че изводите на първоинстанционния съд относно нуждите на детето са правилни. Твърди се, че майката не е отправяла искане до ***** за нововъзникнали нужди на детето, които следвало да се поемат от двамата родители. Твърди се, че майката насажда родителско отчуждение спрямо ***** Твърди, че майката извършва неоправдани разходи и претендираната издръжка е прекомерна и не съответства на нуждите на детето. Моли се за потвърждаване на решението в отхвърлителната част.

Депозираните въззивна жалба и насрещна въззивна жалба са допустими - подадени са от процесуално легитимирани лица в срока по чл.259, ал. 1 и чл. 263, ал. 2 ГПК срещу подлежащ на инстанционен контрол съдебен акт и отговарят на изискванията на чл.260, ал.1 и чл.261 ГПК.

Съобразно приетите за разглеждане в едно производство въззивни жалби, предмет на въззивна проверка се явява първоинстанционното решение в цялост.

При служебната проверка по чл. 269 ГПК, въззивният съд констатира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, поради което жалбата следва да бъде разгледана по същество.

Съдът като прецени материалите по делото, прие следното:

Производството пред първоинстанционния съд е образувано по исковата молба на Д. Д. Г., като майка и законен представител на малолетното дете Д. И. Г., срещу И. Д. Г..

Ишцата твърди, че с постановеното решение от 18.12.2018г. по гр.д. № 3269/2018 г. на БРС е прекратен брака между родителите и на майката е предоставено упражняването на родителските права, като ***** следва да заплаща издръжка в размер на 600 лв. на месец. Излагат се съображения за влошеното здравословно състояние на майката, която страда от ***** заболяване “***** *****” датиращо от 2009 г. и е с трайно намалена работоспособност 80 %. Предвид ежемесечната нужда от лечение с химиотерапия се посочва, че е в затруднение да работи, като в бита и грижите за детето майката е подпомагана от нейните родители и сестра й. Твърди, че от постановяване на съдебното решение до настоящия момент е изминал значителен период от време от около четири години и нуждите на малолетното дете са нараснали, предвид възрастта й. Посочва, че малолетната е ученичка в първи клас в Начално училище за музикално и сценично изкуство гр. Бургас с инструмент пиано. Има желание да изучава като втори инструмент арфа, който се заплаща допълнително. Изтъква се, че детето е талантливо и участва в различни състезания по математика, където печели

медали и се нуждае от допълнителни средства за уроци. Също така за детето е било установено *** * **** (**** ****), което изисква занимания по плуване. Тъй като малолетната страда от хроничен ***** се налага да приема често сироп за облекчаване на киселините в стомаха. На следващо място се сочи, че за корекция на предните резци е необходимо поставянето на шини, които са на стойност от около 1000лв. С оглед необходимостта от посрещане на разходите за храна, облекло, образование и извънкласни дейности се твърди се, че определеният размер от 600 лв. е недостатъчен. Излагат се доводи, че ***** разполага с финансовата възможност да заплаща претендирания размер издръжка от 2000лв.

В предоставения срок за отговор по чл. 131 ГПК от ответника е подаден писмен отговор, с който претенцията се оспорва по размер. Не се оспорва факта, че майката на детето, която упражнява родителските права, страда от заболяване “*****” и е пенсионер по болест, като заболяването ѝ датира от 10 години. Твърди се, че това обстоятелство не представлява пречка тя да работи. Посочва, че посредством претендираната издръжка за детето се цели осигуряване на средства и висок стандарт на живот за майката и нейното семейство. Изтъква, че майката е получила сумата от 15 000лв. във връзка с водено спор за изплащане на трудови възнаграждения с представяването от ответника дружество Съединение 02 ООД, с които би могла да участва в издръжката на детето. На следващо място счита, че въпреки нарасналите нужди на малолетната претенцията е несъобразена с нейните нужди. Излагат се доводи за това, че ***** е покривал различни нужди на малолетното дете във времето, както и че притежаваното от него недвижимо имущество служи за развиваната от него търговска дейност. Оспорва се твърдението, че реализира изключително високи доходи и печалба и би могъл да изплаща претендираната издръжка. Също така посочва, че предоставя издръжка от по 400 лв. на месец на още две деца – пълнолетният Д.И. Г., студент в ИУ-Варна, както и непълнолетния В.И. Г. на **г. възраст.

Предявеният иск е с правна квалификация чл. 150 СК.

За да се произнесе по основателността на въззивната жалба, настоящият съдебен състав обсъди доказателствата по делото, във връзка с доводите на страните, при което приема от фактическа и правна страна следното:

Въззивният съд, като прецени събраните в процеса доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира, че фактическата обстановка по делото се установява такава, каквато е изложена в обжалваното решение. Районният съд е съобразил и анализирал всички относими и допустими доказателства, въз основа на които е достигнал до правилни изводи относно това какви релевантни за спора факти и обстоятелства се установяват с тях, поради което настоящият съд възприема изцяло приетата от районния съд фактическа обстановка и препраща към нея на основание чл. 272 ГПК, като не е необходимо да се преповтарят отново всички събрани пред районния съд доказателства.

Пред въззивния съд са представени фактури и касови бонове за

закупени учебни пособия, лекарствени продукти, дрехи, дрогерийни продукти, спално бельо и др. Представена е и фактура за закупуване на игрална конзола Playstation 5 на стойност 1800 лв.

Настоящата инстанция намира за правилни изводите на първостепенния съд, че от влизане в сила на решението, с което е определен последно размера на издръжката, до подаване на исковата молба, са изминали около 3 години, като в този период безспорно нуждите за отглеждането на детето и необходимите средства за неговата издръжка са се увеличили. Това, че детето, към момента на производството приключило по гр.д. № 3269/2018 г. на БРС все още не е било ученичка в музикално училище, както и установените извънкласни занимания на детето свързани с интересите ѝ, доказват несъмнено по-високо ниво на потребности от установеното по предходното дело. Трайно изменение на обстоятелствата представлява и намалената покупателна способност, инфлационните промени и влошаването на икономическата обстановка, които са дали отражение и в увеличението на минималната работна заплата от 2019 г. до 2022 г., и респ. в минималната издръжка.

Напълно правилни са изводите на първоинстанционния съд да приеме за неоснователни доводите за увеличени нужди, с оглед честото боледуване на детето от респираторни заболявания и вируси, доколкото същите са типични за възрастта, тъй като не се установява тези вирусни инфекции да са ежемесечни или да водят трайно и системно до усложнения в състоянието, което да налага по-продължително лечение.

По отношение на размера на присъденото алиментно задължение, въззивния съд намира, че изводите на първостепенния съд са правилни и в пълнота съответстват на чл. 142, ал. 1 и чл. 143 СК като размера следва да се определи на общо 1000 лв. на месец, дължима от двамата родители. Съгласно закона размерът на необходимата издръжка се определя в зависимост от потребностите на детето и материалните възможности на родителя, който я дължи, като родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. Това че майката на детето е с намелена работоспособност от 80 % не представлява основание за освобождаването ѝ изцяло от отговорността да издържа малолетната си дъщеря, а напротив, правилно първоинстанционния съд приема, че същата не е лишена изцяло от възможността да работи и да реализира доходи от труд.

Правилни са съображенията на първоинстанционния съд, че възраженията на ответника за липсата на средства са неоснователни. Това, че разпределената в него полза печалба от над 230 000лв. е била инвестирана в закупуването на недвижими имоти не опровергава извода за възможностите му да осигурява определения размер издръжка, като управлява личните си финанси по начин насочен към задоволяване на нуждите на малолетното си дете.

Категорично е становището както в правната доктрина, така и в съдебната практика, че средствата за издръжка на детето по чл. 142 СК не са

инструмент за осигуряване на луксозен и охолан живот или за посрещане на абсолютно всички разходи възникнали в ежедневието и домакинството на майката. Правилно първоинстанционния съд е отхвърлил аргумента изтъкнат в исковата молба, че детето е “свикнало” на по-висок стандарт на живот, който ***** следва да осигурява независимо от настъпилата раздяла между родителите. Средствата за издръжка следва да послужат за посрещане на нуждите на детето, съобразно възможностите на двамата родители, а най-големия интерес на детето налага нуждата от лични контакти и общуване с двамата родители.

Представените доказателства пред настоящата съдебна инстанция не разколебават правилността на изводите направени от първостепенния съд. Представения документ за закупуване на игрална конзола Playstation 5 на стойност 1800 лв., категорично не може да обоснове извод за по-големи нужди на детето, доколкото настоящата инстанция намира, че подобен разход попада в определението за извършване на луксозни разноски. Съдебното установяване на вземането за издръжка, по никакъв начин не пречатства възможността всеки от родителите да извършва обичайни дарения в полза на детето, каквото представлява закупуването на конзолата, като такива би могъл да извършва и ***** . Дали той ще направи такова дарение обаче представлява негов личен избор, а подобно безвъзмездно прехвърляне на права не е част от правното задължение за издръжка, дори и да се налага според изискванията на морала (добрите нрави). Моралът е обществен регулатор, който съдът може да съобрази само в определени от закона случаи, какъвто не е настоящия.

Следва да се има предвид още, че издръжка в размер на 2000 лв. на месец е прекомерна и не съответства нито на нуждите на дете на възраст от едва * години, нито на средния стандарт на живот и утвърдената практика на съдилищата при определяне на дължимата издръжка. Правилно първоинстанционния съд е съобразил, че дори и ответникът да разполага с високи доходи, той не е длъжен да осигурява на детето си и респ. на родителя упражняващ родителските права, еквивалентен стандарт на живот на този който той би осигурил, ако упражнява родителските права и живее с детето.

По тези съображения въззивният съд намира за правилен извода на първоинстанционния съд, че майката следва да осигурява 1/4 от средствата за издръжка на малолетното дете, т.е. 250лв., а останалата част да бъде поета от ***** , който несъмнено притежава необходимите доходи за заплащане на тази сума от 750 лв., предвид осъществяваната търговска дейност и високи финансови възможности. Поради това сумата от 750 лв. е съответна както на възможностите на ответника, така и на нуждите на детето Д. и до този размер предявеният иск се явява основателен, като размерът на издръжката следва да се увеличи с 150 лв. В останалата част, до пълния заявен размер от 2000 лв. искът следва да се отхвърли.

Поради пълно съвпадение на изводите на въззивния и първоинстанционния съд, обжалваното решение следва да се потвърди в цялост.

Мотивиран от горното и на основание чл. 271 ГПК, Бургаският окръжен
съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 1542 от 15.07.2022г. по гр. дело № 2946
по описа за 2022 година на РС – Бургас.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____